U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **J. M.,** nar. X, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, o. s., se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2009, č. j. MV-54742-2/OAM-2009, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Az 10/2009, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 1 Az 10/2009 rozhodnout o návrhu na přerušení řízení ve smyslu čl. 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s čl. 95 odst. 2 Ústavy, a v případě, že tomuto návrhu nevyhoví, vydat rozhodnutí ve věci nejpozději ve lhůtě do 31. 8. 2010.

II. Navrhovateli **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým podáním ze dne 9. 7. 2010, označeným jako „návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) dne 13. 7. 2010 a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 7. 2010, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to rozhodnutí o návrhu na přerušení řízení, případně vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Az 10/2009. Svůj návrh odůvodnil tím, že dne 26. 8. 2009 podal u městského soudu žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra, o které do dnešního dne soud nerozhodl. Stejně tak nerozhodl o návrhu na přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu, a to ani po vrácení spisu dne 24. 2. 2010 od Nejvyššího správního soudu.

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. M. H. ve vyjádření k podanému návrhu uvedla, že soud čeká na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobné věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Az 21/2009, ve které má být řešena stejná právní otázka, proto nebylo v dané věci zatím rozhodnuto.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 1 Az 10/2009 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 26. 8. 2009 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 7. 2009, č. j. MV-54742-2/OAM-2009. Městský soud o tomto návrhu rozhodl usnesením ze dne 9. 10. 2009, č. j. 1 Az 10/2009 – 17, tak, že věc postoupil k vyřízení Krajskému soudu v Praze. Toto usnesení bylo ke kasační stížnosti navrhovatele zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2010, č. j. 9 Azs 4/2010 – 58, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení dne 24. 2. 2010. Městský soud poté přípisem ze dne 25. 2. 2010 vyžádal od navrhovatele, žalovaného i Organizace pro pomoc uprchlíkům (č. l. 79, 80, 83 soudního spisu) stejnopis napadeného rozhodnutí žalovaného, třebaže tento stejnopis byl již součástí soudního spisu na č. l. 66. Žádný jiný úkon až do obdržení návrhu na určení lhůty ve věci neučinil.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 citovaného ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že ode dne 24. 2. 2010, kdy byl městskému soudu doručen spis zaslaný Nejvyšším správním soudem, do dne 13. 7. 2010, kdy tento soud obdržel návrh na určení lhůty k procesnímu úkonu, tedy po dobu delší 4 měsíců, neučinil tento soud vůbec žádný procesní úkon bezprostředně směřující k projednání a rozhodnutí této věci. Tento nežádoucí procesní postup zvýrazňuje dále také i skutečnost, že městský soud vyžadoval zaslání stejnopisu napadeného rozhodnutí po účastnících, třebaže tento byl již obsahem soudního spisu. Tímto zmatečným postupem způsobil další neodůvodněné průtahy v řízení. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani odkaz na obdobnou věc vedenou u městského soudu pod sp. zn. 1 Az 21/2009, neboť usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2010, č. j. 1 Az 21/2009 – 19, bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2010, č. j. 6 Azs 16/2010 – 65, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, tj. před podáním shora uvedeného návrhu navrhovatele na určení lhůty pro provedení procesního úkonu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud rozhodl o návrhu na přerušení řízení, případně ve věci samé nejpozději do 31. 8. 2010. Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu rozhodnout o návrhu na přerušení řízení a v případě, že tomuto návrhu nevyhoví, rozhodnout ve věci samé, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že ochranu právům je třeba poskytnout v přiměřené době (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů však z obsahu spisu nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovateli se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 28. července 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu